

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย ตำบลแม่สรวยและตำบลลาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ 2 ประการได้แก่ 1) ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย ตำบลแม่สรวยและตำบลลาวี อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บริเวณพื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แบบสอบถาม โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้นำท้องถิ่นในพื้นที่จำนวน 190 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test (One Way ANOVA)

ผลการศึกษา

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 37.93 ปี โดยเป็นผู้ที่มีอายุ 31-40 ปี มากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน มีการศึกษาไม่เกินระดับประถมศึกษาและมีอาชีพหลักเป็นเกษตรกร (ทำนา ทำไร่ ทำสวน) มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ยเท่ากับ 4,797.37 บาทต่อเดือน มีรายได้ครอบครัวต่อเดือนตั้งแต่ 5,000 บาทลงไป ส่วนใหญ่เป็นผู้ช่วยกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และประธาน/คณะกรรมการกลุ่มในชุมชน เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นานเกิน 20 ปี และเกินครึ่งหนึ่ง เป็นผู้ที่ไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์เลย

ความรู้สึกผูกพันกับดินที่อยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีการรับรู้ถึงสภาพปัญหาของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้นำท้องถิ่นมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวม และทุกด้านว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่เห็นว่ามีเหมาะสมมากที่สุด ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน รองลงมาได้แก่ ด้านการสนับสนุนของภาครัฐ ด้านการประเมินผล และด้านการวางแผนการอนุรักษ์ ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ การได้รับการฝึกอบรม และการรับรู้ถึงปัญหาของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการแสวงหาความร่วมมือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ให้แก่ชุมชนในพื้นที่อย่างพอเพียง
2. ควรเพิ่มการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ให้แก่ผู้นำชุมชนในพื้นที่ให้มากขึ้น เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและจิตสำนึกให้แก่ผู้นำท้องถิ่นให้มีความตระหนักถึงความสำคัญและปัญหาของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้มากขึ้น
3. ควรมีการฝึกอบรมพัฒนาผู้นำท้องถิ่นให้มีภาวะผู้นำที่เหมาะสม เพื่อที่จะได้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความกระตือรือร้นต่องานอนุรักษ์
4. เจ้าหน้าที่รัฐควรเข้ามาช่วยเหลือผู้นำท้องถิ่นด้านงานอนุรักษ์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยประสานความร่วมมือกับชุมชนในพื้นที่ทั้งด้านการวางแผนงาน การดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ และการติดตามประเมินผลงานอนุรักษ์อย่างเป็นระบบ
5. ควรมีการให้รางวัลกับชุมชนที่มีการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์อย่างเข้มแข็งและเห็นผลดี เพื่อเป็นการกระตุ้นและเป็นกำลังใจให้กับผู้นำท้องถิ่นและชุมชนที่มีผลงานดี

The purposes of the study was twofold : 1) to find out the opinion of local leaders on natural resource and environmental, conservation management in the Mae Srouy watershed area, WaWee Subdistrict, Mae Srouy District, Chiangrai Province, and 2) to identify the factors affecting their opinion on the management of natural resource and the environment. A questionnaire was employed to collect the data from 190 local leaders. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test (One Way ANOVA).

The findings were summarized below.

Most of the samples were male. The average age was 37.93. Most of them were 31-40 years old, were married and lived with their spouses. Their education was not higher than primary school. They were primarily engaged in agriculture (farming, plantation and orchard). The average household income was 4,797.37 baht per month. The majority had a monthly household income of lower than 5,000 bant. Most of them were assistant subdistrict officers/village headmen and chairpersons/committee members of community groups. They lived in the area for more than 20 years. And more than half had never attended any training course on natural resource and environmental conservation.

Overall, the local leaders had a sense of belonging to the locality at a high level they were, however, moderately aware of the natural resource and environmental problems.

Next, the local leaders agreed that natural resource and environmental conservation in every aspect were suitable at a high level. The most suitable aspect was people's participation followed by support from the public sector, the evaluation and the planning, respectively.

The factors significantly influencing the local leaders' opinion on the management of natural resource and the environment were age, marital status, education, number of residential years, receiving training, and awareness of the natural resource and environmental problems.

Recommendations

1. Local leaders should seek cooperation from public and private organizations to provide support in terms of budget, personnel, and material and equipment, which should be adequate for operation.

2. A training course on natural resource and environmental conservation should be held for local leaders to educate them about it and to make them realize its importance and be aware of the problems in the area.

3. Local leaders should be trained on leadership so that they will be more responsible for the public good and more enthusiastic to carry out the conservation task.

4. Government officers concerned should assist local leaders to carry out the conservation work seriously and continuously. They should seek cooperation from local people in setting a plan, implementing activities, and following up and evaluating the results systematically.

5. An award should be given to any community that has carried out natural resource and environmental conservation effectively. They will encourage local leaders and local people to produce good results